السلام علیک یا اباعبدالله

28 تیر 1402

بنابر گزارش‌های تاریخی شیعه و اهل سنت، پیامبر اسلام(ص) هنگام تولد او از شهادتش خبر داد و نام «حسین» را برای او برگزید. رسول خدا(ص)، حَسَنَین (امام حسن و امام حسین) را بسیار دوست می‌داشت و همه را به دوست داشتن آن دو سفارش می‌کرد. امام حسین(ع) از اصحاب کِساء و از حاضران در ماجرای مُباهله و یکی از اهل بیت پیامبر است که آیه تطهیر درباره آنان نازل شده است. روایت‌های متعددی از حضرت محمد(ص) در فضیلت امام حسین(ع) نقل شده است؛ از جمله آنکه «حسن و حسین سرور جوانان بهشت‌اند» و «حسین چراغ هدایت و کشتی نجات است».

گودال قتلگاه ... گل و بوی پیرهن
در جست وجوی یوسف زیبای بی کفن
پیداست آه ... منظری از ماه چاک چاک
خورشید رنگ باخته و تکّه تکّه تن
گرگی نشسته بر تن خورشید و می درد
شال و عبا و پیرهن سرخ آن بدن
گفتند : رستخیز عظیمی است نی نوا ...
نه ... رستخیز گوشه ای از نی نوای زن
تاریک می شود همه جا ... بی کس و غریب
سخت است هم علی شدن و هم حسن شدن
ای ماه سرخ! سر بزن از پشت نیزه ها
ای چاک چاک ماه! کجایی حسین من؟
قرآن بخوان که بشنوم آوای هفت بند
ای آیه مقطعه ، با آن لب و دهن
افتاده عکس ماه ، لب گودی و زنی
در جست وجوی یوسف زهرای بی کفن ...